

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R., s. r. o.**, so sídlom O., IČO: X., zast. advokátom JUDr. R. K., so sídlom V., proti žalovanému: **V. K.**, nar. 19. 04. 1954, bytom J., okr. B., **o zaplataenie 2 395,06 eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 14 Cob 185/2010 zo dňa 14. októbra 2010, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný žalobcovi na účet jeho splnomocneného zástupcu uhradiť trovy v dovolacom konaní vo výške 130,39 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 19 Cb 81/2008-97 zo dňa 19. 03. 2010 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2 349,56 eur spolu s 14,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 349,56 eur od 06. 09. 2007 až do zaplataenia a trovy konania.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol ako súd odvolací Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 14 Cob 185/2010 zo dňa 14. 10. 2010 tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 19 Cb 81/2008-97 zo dňa 19. 03. 2010 potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že predmetom veci je zaplataenie sumy ako ceny diela. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Ndob 59/2010 zo dňa 06. 09. 2010, podľa ktorého sudkyňa Krajského súdu v Žiline z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená nebola. Zvýraznil správnosť prvostupňového rozhodnutia, vyslovený právny názor, stotožnil s vyhodnotením dôkazov prvostupňovým súdom a za správny označil postup súdu, keď vychádzal z ustanovení § 562 ods. 2 OBZ pri aplikácii ustanovenia § 428 ods. 2 OBZ v spojení s ustanovením § 562 ods. 3 OBZ. K plnosti uviedol, že vyslovený názor, že žalobca dielo vykonal pre žalovaného a mu ho aj odovzdal v rovine umožnenia žalovaného ako objednávateľovi s predmetom diela nakladať, ktoré dielo žalovaný užíval a konštatoval,

že od záveru o vykonaní diela žalobcom jeho odovzdaním žalovanému v rámci nového konania pred súdom okresným výsledkom, ktorého bolo napadnuté rozhodnutie okresného súdu, nedošlo k žiadnym zmenám skutkových a právnych okolností, než z ktorých bolo vychádzané právne v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob 45/2009 zo dňa 16. 12. 2009. Námietku žalovaného ohľadne skutočnosti, že faktúra slúži ako dodací list označil vzhľadom na to, že ide o novú právnu skutočnosť s poukazom na ustanovenie § 205a ods. 1 O. s. p. za irelevantnú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 08. 12. 2010 podal v zákonnej lehote podaním doručeným súdu 07. 01. 2011 dovolanie žalovaný. Namietal, že Krajský súd v Žiline sa nevysporiadal s ustanoveniami Obchodného zákonníka, nebral do úvahy, že dielo nebolo protokolárne odovzdané a prevzaté, že nemohlo byť odovzdané len dodacím listom bez dohody v písomnej zmluve o takomto odovzdaní. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 1 O. s. p. / prejednal dovolanie žalovaného podľa § 242 ods. 1 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote a splňajúce náležitosti dovolania, ktoré žalobca dôvodil nesprávnosťou potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj rozhodnutia prvostupňového.

Dovolanie je prípustné voči každému právoplatnému rozhodnutiu pokiaľ to zákon pripúšťa / § 236 O. s. p. /.

V danom prípade ide o dovolanie proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu prvostupňového, súdu voči ktorému s odkazom na ustanovenie § 238 O. s. p. dovolanie prípustné nie je. Samotný dovolateľ neuviedol žiadne právne ustanovenie, podľa ktorého by bolo jeho dovolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na odôvodnenie dovolania skúmal, či účastníkovi konania na strane žalovaného bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ktorú skutočnosť nezistil. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ napáda správnosť potvrdzujúceho rozhodnutia z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia nároku, ktorá námietka proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu v danom prípade prípustnosť dovolania nezakladá. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri prejednaní dovolania žalovaného považuje

vzhľadom na výšku dôvodnosti nároku uplatnenú v dovolacom konaní za potrebné poukázať aj na ustanovenie § 238 ods. 5 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 1 O. s. p. / s odkazom na uvedené dôvody dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je prípustné a preto ho s poukazom na ustanovenia § 243c O. s. p. a ustanovenie § 218 ods. 1 písm. c / O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi trovy v dovolacom konaní priznal vo výške 130,39 eur / vyjadrenie k dovolaniu á 101,25 eur + 20% DPH a paušálna náhrada nákladov á 7,41 eur + 20% DPH /.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková